

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/60/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114205576
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114205576.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovej vo veci starostlivosti o maloletú W. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov: matky D. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX a otca S. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. nad W. XX, o návrhu otca na zníženie výživného k maloletemu dieťaťu a na zmeny splátok dlžného výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 22.júna 2016, č. k. 26P/51/2014-173 takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh otca na zníženie výživného a návrh otca na zmenu výšky mesačných splátok určených vo výške 200 Eur na splácanie dlžného výživného určeného vo výške 1000 Eur stanoveného rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 30P/390/2010-22 zo dňa 24.03.2011 zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Vychádzal zo zistenia, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 30P/390/2010-22 zo dňa 24.03.2011 bola maloletá W. zverená do osobnej starostlivosti matky a otec dieťaťa sa zaviazal prispievať na výživné pre maloletú W. 100,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.02.2010. Dlh na výživnom za obdobie od 01.02.2010 do rozhodnutia súdu pre maloletú 1.000,- Eur sa otec dieťaťa zaviazal splácať v mesačných splátkach po 200,- Eur popri bežnom výživnom, až do úplného vyrovnania dlhu, pod následkom straty výhody splátok. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že maloletá W. sa narodila zo vzťahu mimo manželstva. Matka je s maloletou W. na materskej dovolenke. Jediným príjmom matky je rodičovský príspevok 190,- Eur mesačne a prídavok na jedno dieťa 22,01 Eur mesačne. Otec dieťaťa je zamestnaný ako vodič z povolania a za obdobie 02/2009 až 01/2011 dosahoval príjem 557,15 Eur mesačne. Okrem maloletej W. má ešte vyživovaciu povinnosť k maloletemu T. P., narodenému v roku 2004, ktorému na výživné prispieva bez rozhodnutia súdu 100,- Eur mesačne. Maloletá W. má dva roky, zdravotné problémy nemá. Matka maloletej platí poistenie 21,- Eur mesačne. Inak má s dieťaťom výdavky bežné, primerané jej veku a potrebám. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 30P/370/2012-52 zo dňa 14.11.2013 bol maloletý T. P. zverený do osobnej starostlivosti matky a otcovi dieťaťa bolo určené platiť na výživu maloletemu T. sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (v čase od 16.11.2012 do 30.06.2013 v sume 26,65 Eur mesačne, a od 01.07.2013 v sume 27,13 Eur mesačne) k rukám matky, vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred, s účinnosťou od 16.11.2012. Dlh na výživnom za obdobie od 16.11.2012 do rozhodnutia súdu pre maloleteho T. 307,53 Eur súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 10,- Eur k rukám matky, spolu s určeným výživným, od právoplatnosti tohto rozsudku, až do úplného

vyrovnaní dlhu, pod následkom straty výhody splátok. Z odôvodnia rozsudku vyplynulo, že maloletý T. sa narodil zo vzťahu mimo manželstva svojich rodičov. Matka dieťaťa je slobodná a spolu s maloletým T. žije v 2,5-izbovom byte, spolu so svojou matkou, ktorý majú v nájme. Maloletý T. má 8,5 roka a je žiakom 3. ročníka ZŠ. Okrem bežných výdavkov má s ním matka výdavky na jeho mimoškolskú činnosť v ZUŠ, kde študuje spev a klavír s mesačným poplatkom 10,- Eur. Za súkromné hodiny angličtiny mu platí 20,- Eur mesačne. Matka je nezamestnaná a pracuje iba na základe dohody o vykonaní práce s príjmom asi 108,- Eur mesačne. Otec dieťaťa je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín, č. k. 4T/46/2013, pre prečin zanedbania povinnej výživy. Vo výkone trestu odňatia slobody nebol pracovne zaradený a nemá pracovnú odmenu. Vykonaným dokazovaním ohľadne majetkových a zárobkových pomerov otca maloletej bolo zistené, že otec bol zamestnancom SAD S. do 17.12.2012 a v období od 01/2010 do 12/2012 dosiahol čistú mzdu spolu 20.440,78 Eur. Dočasne práceneschopný bol od 25.01.2011 do 28.02.2011 a od 04.06.2012 do 24.06.2012, od 23.05.2012 do 27.05.2012 si uplatnil ošetrovné. Boli mu vykonávané zrážky od 54,68 do 336,67 Eur. Pracovný pomer bol ukončený dohodou dňa 17.12.2012 na podnet zamestnávateľa z dôvodu neodovzdania tržieb z prepravy. Otec bol evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 18.12.2013 do 14.07.2013, od 23.05.2014 do 06.10.2014 a od 17.04.2015 do 30.04.2015. V období od 18.12.2012 do 17.06.2013 poberal dávku v nezamestnanosti v dennej sume dávky 13.28105 Eur. Spolu mu bola vyplatená za toto obdobie dávka v nezamestnanosti 2.417,60 Eur. Od 15.07.2013 do 19.08.2013 bol otec zamestnaný ako vodič u zamestnávateľa C. W. J. M., a. s., kde dosiahol čistú mzdu v 07/2013 - 8.198,- Kč a v 08/2013 - 9.260,- Kč a boli mu vyplatené cestovné náhrady v 07/2013 - 711,- Kč a v 08/2013 - 948,- Kč. Pracovný pomer s otcom maloletej bol ukončený v skúšobnej dobe z dôvodu absencie otca maloletej. Od 18.08.2013 bol vo výkone trestu odňatia slobody. Predpokladaný koniec trestu mal 18.11.2014. Vo výkone trestu odňatia slobody bol na základe trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín č. k. 4T/46/2013 zo dňa 24.05.2013 za prečin zanedbania povinnej výživy. Z výkonu trestu odňatia slobody bol prepustený dňa 22.05.2014. Vo výkone trestu odňatia bol otec pracovne zaradený a v období od 01 - 05/2014 dosiahol čistú mzdu spolu vo výške 434,39 Eur. Dňa 04.05.2012 otcovi pribudla vyživovacia povinnosť k maloletému S. Q.. Od 28.10.2014 do 17.12.2014 pracoval u zamestnávateľa Y. T., s. r. o., kde dosiahol čistú mzdu v 10/2014 - 67,88 Eur, 11/2014 - 372,16 Eur a v 12/2014 - 99,65 Eur. Pracovný pomer skončil v skúšobnej dobe bez uvedenia dôvodu. Od 09.03.2015 do 16.04.2015 bol otec zamestnaný na základe dohody o vykonaní práce u zamestnávateľa B., s. r. o. a dosiahol čistú mzdu v 03/2015 - 107,10 Eur a v 04/2015 - 69,28 Eur. Od 09.02.2015 do 09.04.2015 otec pracoval u zamestnávateľa O. Q. - F.. Pracovný pomer bol ukončený v skúšobnej dobe, nakoľko otec maloletej nemal skúsenosti s kamiónovou dopravou. V uvedenom období dosiahol čistú mzdu 401,33 Eur. Od 30.04.2015 do 30.06.2015 bol otec zamestnaný na základe dohody o vykonaní práce u zamestnávateľa U. P. P., kde dosiahol čistý príjem v 04/2015 - 16,84 Eur, v 05/2015 - 149,42 Eur a 06/2015 - 96,81 Eur. V období od 06/2012 do 02/2015 bolo otcovi maloletej vyplatené nemocenské a ošetrovné spolu 631,60 Eur. Od 08.06.2015 otec pracuje u zamestnávateľa C. M., a. s. V 06/2015 otec dosiahol čistú mzdu 9.428,- Kč, v 07/2015 - 20.737,- Kč, v 8/2015 - 21.230,- Kč, v 09/2015 - 19.757,- Kč, v 10/2015 - 20.195,- Kč, v 11/2015 - 18.973,- Kč, v 12/2015 - 17.331,- Kč, pričom priemerná čistá mesačná mzda predstavovala 18.236,- Kč. Okrem toho boli otcovi maloletej vyplatené cestovné náhrady v roku 2015 spolu 5.358,- Kč. V 01/2016 dosiahol čistú mzdu - 19.493,- Kč, v 02/2016 - 12.296,- Kč, v 03/2016 - 20.7810,- Kč, v 04/2016 - 19.814,- Kč. Okrem toho mu boli vyplatené cestovné náhrady v roku 2016 spolu 4.576,- Kč. Otec maloletej v období od 15.02. - 21.02.2016 poberal nemocenské dávky v dennej výške 442,- Kč. Otec je výlučným vlastníkom rodinného domu súp. č. XX na parcele č. XX a parcel č. X - orná pôda o výmere XXXX m², č. XX - záhrady o výmere 250 m² a č. XX - zastavené plochy a nádvorí o výmere XXX m², k. ú. X. nad W., všetky nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX. Je vlastníkom E. I. R.. Matka maloletej poberala od 10/2014 do 31.03.2015 rodičovský príspevok v sume 203,20 Eur. Matka maloletej pracuje u zamestnávateľa Y. X. s. r. o., kde od 01/2014 do 1/2016 dosahovala čistú priemernú mesačnú mzdu 656,97 Eur. Matka s maloletou býva u svojich rodičov. Rodičom prispieva na bývanie 150,- Eur mesačne. Starí rodičia maloletej sú na dôchodku, starý otec pobera dôchodok 535,20 Eur mesačne a stará matka 395,20 Eur mesačne. Matke maloletej bolo v roku 2014 a 2015 vyplatené nemocenské a ošetrovné spolu 196,10 Eur. Maloletá od septembra 2015 navštevuje prvý ročník ZŠ. Maloletá sa podľa komplexného posudku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Maloletej bol priznaný peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie mesačne vo výške 9,28 % zo sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu s účinnosťou od 01.12.2014. Maloletá má zvýšené výdavky na stravovanie. Má zvýšené výdavky na zdravotnú starostlivosť, navštevuje diabetológa v Bratislave. Má zvýšené výdavky na cestovné do školy. S poukazom na zistené pomery účastníkov konania mal súd za to, že návrh otca, ktorým sa domáhal

zníženia výživného od 18.08.2013 je nedôvodný, preto ho zamietol. Pri svojom rozhodovaní mal súd za to, že otec maloletej sa výlučne svojím zavinením pripravil o príjem od zamestnávateľa X. vo 567,80 Eur mesačne (priemerná mesačná mzda otca u tohto zamestnávateľa zistená od 01/2010 - 12/2012), keďže pracovný pomer bol s otcom ukončený pre závažné porušenie pracovnej disciplíny pre neodovzdanie tržieb z prepravy. Súd teda z dôvodu zavinennej straty zamestnania neakceptoval ani skutočnosť, že otec maloletej bol od 18.08.2013 do 22.05.2014 vo výkone trestu odňatia slobody, kde v období od 01/2014 do 05/2014 dosiahol čistú mzdu spolu 434,39 Eur a nezohľadnil tento nižší príjem otca vo VTOS aj s poukazom na to, že otec bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov za prečin zanedbania povinnej výživy. Pri neplnení si svojej zákonnej povinnosti vyživovať svoje deti si otec maloletej musel byť vedomý následkov, ktoré mu hrozia za takéto konanie, to znamená, že mu hrozí i trest odňatia slobody. Bolo by teda v rozpore so záujmami maloletého dieťaťa, keby bolo zo strany otca určené výživné v minimálnom rozsahu, a to za situácie, kedy sa otec výlučne svojím zavinením v dôsledku jeho protiprávneho konania dostal do situácie, že vo výkone trestu odňatia slobody dosahoval priemernú čistú mzdu 86,88 Eur mesačne zistenú v období od 01/2014 do 05/2014 (434,39:5). Takáto skutočnosť teda nemôže byť na ujmu maloletého dieťaťa, ktoré je výživou odkázané na svojich rodičov, a preto nemôže byť dôvodom na zníženie vyživovacej povinnosti povinného rodiča k maloletému dieťaťu. Z dôvodu straty zamestnania u zamestnávateľa SAD S. pre zavinenie otca súd neprihliadal ani na nižší príjem otca počas obdobia, keď bol otec maloletej nezamestnaný. Ďalej súd poukazuje na skutočnosť, že otec sa opätovne vlastnou vinou pripravil aj o ďalší príjem z pracovného pomeru od zamestnávateľa C. W. J. M., a. s., od 8.909 Kč (čistá mzda v 07/2013 - 8.198,- Kč + cestovné náhrady 711,- Kč) do 10.208,- Kč (čistá mzda v 08/2013 - 9.260,- Kč + cestovné náhrady 948,- Kč) z dôvodu jeho nástupu do výkonu trestu odňatia slobody. Od 08.06.2015 otec pracuje u zamestnávateľa C. M., a. s., u ktorého dosiahol čistú mzdu v 06/2015 9.428, Kč, v 07/2015 - 20.737,- Kč, v 8/2015 - 21.230,-Kč, v 09/2015 - 19.757,- Kč, v 10/2015 - 20.195,- Kč, v 11/2015 - 18.973,- Kč, v 12/2015 - 17.331,- Kč, čo priemerne predstavuje 18.236,- Kč. Okrem toho boli otcovi maloletej vyplatené cestovné náhrady v roku 2015 spolu 5.358,- Kč. V 01/2016 dosiahol čistú mzdu - 19.493,- Kč, v 02/2016 - 12.296,- Kč, v 03/2016 - 20.7810,- Kč, v 04/2016 - 19.814,- Kč a boli mu vyplatené cestovné náhrady v roku 2016 spolu 4.576,- Kč. S poukazom na uvedený príjem u súčasného zamestnávateľa má súd za to, že je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na výživné pre maloletú 100,- Eur mesačne i s poukazom na jeho ďalšie dve vyživovacie povinnosti, keďže prvoradou povinnosťou rodičov je plnenie si vyživovacej povinnosti k deťom. Ďalej je potrebné uviesť, že zákon o rodine kladie pred potreby rodiča potreby dieťaťa a každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich potrieb. Z uvedeného dôvodu súd neprihliadal na výdavky otca z titulu splácania úverov a pôžičiek od 280 do 360,- Eur mesačne. Ďalej súd uvádza, že u mal. W. došlo k podstatnej zmene pomerov od posledného určenia výživného v roku 2011, kedy mala maloletá 2 roky, nemala zdravotné problémy. V súčasnosti maloletá navštevuje 1. ročník základnej školy mimo miesta bydliska, z čoho je nepochybne zrejmé, že na strane maloletej došlo k výraznej zmene pomerov, najmä v súvislosti s jej vekom, návštevou ZŠ, zdravotnou starostlivosťou, školskými a mimoškolskými aktivitami, z čoho možno vyvodit', že náklady na jej výživu sa podstatným spôsobom zvýšili. V danom prípade sa o maloletú v plnej miere stará jej matka, ktorá jej okrem osobnej starostlivosti poskytuje vecné plnenia, či už vo forme bývania, stravovania, ošatenia, zabezpečenia zdravotnej starostlivosti, zabezpečenia všetkých jej potrieb v čase školského roka, školských prázdnin. Otec maloletej si vyživovaciu povinnosť stanovenú rozhodnutím neplní riadne, neposkytuje maloletej žiadne vecné plnenia, nekupuje jej na sviatky darčeky a pod.. Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že zníženie výživného by bolo v rozpore so záujmami maloletej. Súd ešte poukazuje na skutočnosť, že otec uviedol, že na výživu maloletého S., ktorý má štyri roky prispieva od 50 do 80,- Eur mesačne. I z uvedeného možno vyvodit', že výdavky na potreby maloletej W., ktorá má viac ako sedem rokov, navštevuje školské zariadenie, má závažné zdravotné problémy sú omnoho vyššie ako výdavky na potreby maloletého S. a aj preto by zníženie výživného nebolo v záujme maloletej, ktorej starostlivosť otec vôbec nezabezpečuje. Otec v konaní uviedol, že matka maloletého S. je na ňom finančne závislá, aj tu je potrebné uviesť, že výživné pre maloleté deti má prednosť pred takýmito výdavkami otca, takže ani uvedená skutočnosť nie je dôvodom na zníženie výživného. Záverom ešte súd poukazuje na skutočnosť, že otec sa návrhom doručeným súdu dňa 11.03.2014 domáha zníženie výživného späť od 18.08.2013, čo považuje súd za neprípustné s poukazom na ustanovenie § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Vzhľadom na uvedené súd návrh otca na zníženie výživného zamietol ako nedôvodný. Právne vec posúdil podľa § 62 ods. 1-5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 veta prvá, ods. 2 a 3 Zákona o rodine. Otec sa podaným návrhom ďalej domáhal zmeny výšky mesačných splátok určených vo výške 200,- Eur na splácanie dlžného výživného určeného vo výške 1000,- Eur stanoveného rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 30P/390/2010-22 zo dňa

24.03.2011. Vzhľadom na skutočnosť, že jedná o dlh na výživnom pre maloleté dieťa ešte z roku 2011, súd takýto návrh zamietol, pretože nie je v záujme maloletého dieťa, aby tento dlh nebol viac ako päť rokov zaplatený. Navyše matka uviedla, že podľa nej je už dlh splatený. O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletej. Dôvodil tým, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a z nesprávneho právneho posúdeniu veci a tiež z dôvodu zaujatosti sudkyne voči jeho osobe. Poukázal na to, že určené výživné 100 Eur mesačne bolo posudzované za obdobie rokov 2009 - 2011 s mesačným priemerným príjmom 557,15 Eur. V tomto období mal vyživovaciú povinnosť voči maloletému T. P. dobrovoľne 80 Eur mesačne. Dňa 04.05.2012 sa jeho družke narodil syn S. a okrem toho mal určené mesačné splácanie úveru bankám vo výške od 280 Eur až 360 Eur. Od 18.12.2012 zostal nezamestnaný v evidencii nezamestnaných a poberal dávku v dennej výške 13,281 Eur až do 14.07.2013, od 15.07.2013 sa zamestnal ako vodič C. W. J. M.. Následne 18.08.2013 bol vzatý do výkonu trestu odňatia slobody na 15 mesiacov nepodmienečne za prečin zanedbania povinnej výživy voči maloletej W. T. a T. P.. O skončení pracovného pomeru k 18.08.2013 požiadal písomne svojho zamestnávateľa a nie je pravdou, že by pracovný pomer bol ukončený pre absenciu ako sa uvádza v rozsudku. Rozsudok súdu neberie ohľad na tieto okolnosti. Poukázal na to, že matka maloletej žije s maloletou v rodinnom dome v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, ktorí poberajú slušné starobné dôchodky, vlastní osobné motorové vozidlo, ktorým vozia maloletú do školy, tým matke pomáhajú finančne. Žiadal, aby súd riadne a spravodlivo počnúc od roku 2012 posúdil jeho zmenené pomery s prihliadnutím k jeho nevyhnutným životným nákladom odvolávajúc sa na § 78 Zákona o rodine. Trval na znížení výživného na maloletú na sume minimálneho výživného a to od konca roka 2012, doby evidovanej nezamestnanosti a doby výkonu trestu odňatia slobody až doteraz.

3. Matka vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že maloletá W. vážne ochorela, v októbri 2014 jej bol zistený diabetes mellitus typ 1 a následne bola uznaná za ťažko zdravotne postihnutú s mierou funkčnej poruchy 60%. V septembri 2015 nastúpila do prvého ročníka základnej školy a s jej návštevou má spojené zvýšené náklady, nákup školských pomôcok, potrieb, pravidelne vozí dcéru do školy aj zo školy, nakoľko ráno o siedmej hodine jej pichá inzulín a autobus do školy jej odchádza o siedmej hodine a po vyučovaní, ktoré končí o 11.20 hod. alebo 12.15 hod. a o 12.00 opäť podáva inzulín a nemá autobusový spoj domov. Maloletú do školy a zo školy vozí ona nie starí rodičia, na aute /12 ročné/, ktoré patrí starým rodičom. Rodičia jej zo svojho dôchodku pomáhajú v rámci ich možností. Nesúhlasila s odvolaním otca, otec mal možnosť preukázať svoje finančné a majetkové pomery, pojednávaní sa nezúčastnil a keď zúčastnil, nič konkrétne neuviedol, nepreukázal.

4. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne nevyjadril.

5. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku /ďalej len CMP/, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku /ďalej len CSP./ dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

6. Súd prvej inštancie založil svoje zamietajúce rozhodnutie na tom právnom závere, že otec maloletej sa výlučne svojím zavinením pripravil o príjem od zamestnávateľa SAD S. vo 567,80 Eur mesačne (priemerná mesačná mzda otca u tohto zamestnávateľa zistená od 01/2010 - 12/2012), keďže pracovný pomer bol s otcom ukončený pre závažné porušenie pracovnej disciplíny pre neodovzdanie tržieb z prepravy. Z dôvodu zavinennej straty zamestnania neakceptoval ani skutočnosť, že otec maloletej bol od 18.08.2013 do 22.05.2014 vo výkone trestu odňatia slobody, kde v období od 01/2014 do 05/2014 dosiahol čistú mzdu spolu 434,39 Eur a nezohľadnil tento nižší príjem otca vo Q. aj s poukazom na to, že otec bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov za prečin zanedbania povinnej výživy. Bolo by teda v rozpore so záujmami maloletého dieťaťa, keby bolo zo strany otca určené výživné v minimálnom rozsahu, a to za situácie, kedy sa otec výlučne svojím zavinením v dôsledku jeho protiprávneho konania dostal do situácie, že vo výkone trestu odňatia slobody dosahoval priemernú čistú mzdu 86,88 Eur mesačne zistenú v období od 01/2014 do 05/2014 (434,39:5). Takáto skutočnosť teda nemôže byť na ujmu maloletého dieťaťa, ktoré je výživou odkázané na svojich rodičov, a preto nemôže byť dôvodom na zníženie vyživovacej povinnosti povinného rodiča k maloletému dieťaťu. Z dôvodu straty zamestnania u zamestnávateľa X. pre zavinenie otca súd neprihliadal ani na nižší príjem otca počas

obdobia, keď bol otec maloletej nezamestnaný. Ďalej súd poukazuje na skutočnosť, že otec sa opätovne vlastnou vinou pripravil aj o ďalší príjem z pracovného pomeru od zamestnávateľa C., a. s., z dôvodu jeho nástupu do výkonu trestu odňatia slobody. Od 08.06.2015 otec pracuje u zamestnávateľa C. M., a. s., u ktorého dosiahol čistú priemernú mzdu 18.236,- Kč. Okrem toho boli otcovi vyplácané cestovné náhrady. S poukazom na uvedený príjem u súčasného zamestnávateľa má súd za to, že je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na výživné pre maloletú 100,- Eur mesačne i s poukazom na jeho ďalšie dve vyživovacie povinnosti, keďže prvoradou povinnosťou rodičov je plnenie si vyživovacej povinnosti k deťom. Ďalej je potrebné uviesť, že Zákon o rodine kladie pred potreby rodiča potreby dieťaťa a každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich potrieb. Z uvedeného dôvodu súd neprihliadal na výdavky otca z titulu splácania úverov a pôžičiek od 280 do 360,- Eur mesačne. Ďalej súd uvádza, že u maloletej W. došlo k podstatnej zmene pomerov od posledného určenia výživného v roku 2011, kedy mala maloletá 2 roky, nemala zdravotné problémy. V súčasnosti maloletá navštevuje 1. ročník základnej školy mimo miesta bydliska, z čoho je nepochybne zrejmé, že na strane maloletej došlo k výraznej zmene pomerov, najmä v súvislosti s jej vekom, návštevou ZŠ, zdravotnou starostlivosťou, školskými a mimoškolskými aktivitami, z čoho možno vyvodiť, že náklady na jej výživu sa podstatným spôsobom zvýšili. V danom prípade sa o maloletú v plnej miere stará jej matka, ktorá jej okrem osobnej starostlivosti poskytuje vecné plnenia, či už vo forme bývania, stravovania, ošatenia, zabezpečenia zdravotnej starostlivosti, zabezpečenia všetkých jej potrieb v čase školského roka, školských prázdnin.

7. Odvolací súd sa s týmto právnym záverom súdu prvej inštancie stotožňuje.

8. Po preskúmaní námietok, ktoré boli v odvolaní otcom vznesené sa v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Z daného titulu si odvolací súd osvojuje dôvody napadnutého rozhodnutia, na ktoré v celom rozsahu poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie správnosti a k námietkam otca dodáva nasledovné:

9. Odvolací súd predovšetkým zdôrazňuje, že Zákon o rodine (ust. § 62 ods. 2 a ust. § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá) zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení rozsahu ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a pri hodnotení týchto schopností, možností a majetkových pomerov povinného skúma, či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, alebo majetkového prospechu, prípadne, či nevzal na seba neprimerané majetkové riziká. Dohody a súdne rozhodnutia o výžinom možno zmeniť, ak sa menia pomery.

10. Súd prvej inštancie správne porovnal pomery rodičov a maloletého dieťa v čase poslednej úpravy o výživnom vykonanej rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 30P/390/2010-22 zo dňa 24.03.2011, ktorým bola maloletá W. zverená do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživné pre maloletú W. 100,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.02.2010 s pomermi, ktoré nastali po tejto úprave a s pomermi rodičov a maloletého dieťaťa v súčasnosti. Odvolací súd dospel vzhľadom na takto zistené pomery účastníkov k rovnakému právnemu záveru ako súd prvej inštancie, že zníženie výživného na maloletú W. vzhľadom aj na hore citované zákonné ustanovenie Zákona o rodine nie je opodstatnené. Maloletá W. v súčasnosti navštevuje 2. ročník základnej školy, má vážne zdravotné problémy, ktorý si vyžadujú zvýšenie nákladov na jej výživu a zvýšenú starostlivosť zo strany matky.

11. Námietky otca, že súd neberie ohľad na skutočnosti ohľadne jeho sociálnej situácie, zárobkových pomerov, ktoré nemohol ovplyvniť, odvolací súd nepovažuje za dôvodné. Z dokazovania nesporne vyplýva, že s otcom bol rozviazaný pracovný pomer u zamestnávateľa X. S. dňa 17.12.2012 dohodou z podnetu zamestnávateľa z dôvodu neodovzdávania tržieb z prepravy, teda v dôsledku porušenia pracovnej disciplíny. Preto ani odvolací súd nevidí dôvod prihliadať k tomu, že príjem otca sa znížil, keď sa stal nezamestnaný a keď aj ďalší pracovný pomer u zamestnávateľa C. W. J. M. musel skončiť z dôvodu, že nastúpil na výkon trestu v dôsledku odsúdenia za prečin zanedbania povinnej výživy voči maloletej W. a maloletému T. P.. Všetky tieto skutočnosti nesvedčia v prospech otca, ako sa mylne domnieva, práva naopak jeho vinou došlo k skončeniu pracovného pomeru pre porušenie pracovnej disciplíny i skončeniu pracovného pomeru z dôvodu nástupu do výkonu trestu.

12. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní rozsahu vyživovacej povinnosti nestačí len tvrdenie otca, že sa nachádza v zlej finančnej situácii. Ani ťaživé osobné, sociálne a ekonomické pomery ho bez ďalšieho nezbavujú zodpovednosti za výživu maloletej, najmä keď sa sám pričínil k vzniku tejto situácie. Otec má stále zákonnú vyživovaciu povinnosť k maloletej ako aj k ďalším dvom deťom a je preto povinný vyvinúť všetko úsilie k tomu, aby ich výživu zabezpečil. Súd prvej inštancie preto správne vyhodnotil, že zistené pomery neodôvodňujú zníženie výživného zo strany otca, ani za situácie, že mu pribudla ďalšie vyživovacia povinnosť k dieťaťu z družského pomeru. P. W. má v súčasnosti zvýšené náklady na výživu, nakoľko má vážne zdravotné problémy, v októbri 2014 jej bol zistený diabetes mellitus typ 1 a následne bola uznaná za ťažko zdravotne postihnutú s mierou funkčnej poruchy 60%. Uvedená skutočnosť odôvodňuje aj zvýšenú starostlivosť zo strany matky /podávanie inzulínu, diétnu stravu, vozenie do školy a späť/. Námitka otca, že starí rodičia maloletej pomáhajú matke finančne, nemôže mať žiadny vplyv na zníženie výživného zo strany otca, pretože vyživovaciu povinnosť k maloletej majú rodičia. Za nedôvodnú napokon odvolací súd považoval aj námietku otca o zaujatosti sudkyne súdu prvej inštancie voči jeho osobe, keď naznačovala, že všetky jeho dôvody sú pre ňu nepodstatné. S poukazom na ust. § 53 ods. 3 CSP ide o námietku, ktorá sa týka postupu sudcu a jeho rozhodovacej činnosti, preto sa na námietku zaujatosti neprihliada.

13. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP. Ide o mimosporové konanie, pre ktoré platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

15. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).